

El Cau

Cultural

ALGUNES REFLEXIONS SOBRE LA NOSTRA RÀDIO

L'article «La varietat a la ràdio» d'Andreu Garcia, realitzador de Cubata d'Orxata, que es publicà al darrer butlletí nº 4 em motivà per a escriure el present tema d'aquest mes de juny.

D'ençà que es canvià de Junta a R.S.F., a l'Assemblea del 9 d'Octubre del 1986, la serietat i les ganes de fer bona ràdio han retornat, tot esperant que «amb el temps i una canya» es pugui aconseguir la definitiva llicència per a refermar l'emissora. Aquesta atorgació legal de freqüència —que en el fons vénen a ser papers polititzats, potinejats, estudiats i repensats— ha de viatjar i recórrer prou abans no arribi a la nostra llar. I, com que aquest «paperam» per «ells» representa un «poder» —que per R.S.F. tan sols es tradueix a un poder emetre tranquil·lament—, això pot trigar i trigar...

Si bé la Primera del Baix Empordà fos la llavor germinada d'una afecció radiofònica de gent aventurera, no es pot dir gairebé el mateix dels arbres trasplantats de Ràdio Costa Brava i Cadena Catalana, ambdues com a més properes a Sant Feliu, que sorgiren més aviat per la professió i la comercialitat. I és que la Freqüència Modulada tothom opina que està feta per la música i la publicitat. És per això que les emissores pertanyents a aquestes ones tendeixen

al senzill i monòton ritual de la fórmula música/espais informatius/publicitat per a obtenir el satisfactori resultat dels «diners», substància alimentària de l'emissió competent. Aquesta onada ideal sens dubte ha arribat fins les portes del carrer Capmany nº 65, on es comença a notar fort amb la F.M. Express que abraça, de moment, els cinc dies laborals de la setmana.

Ço que els meus ulls observen dintre la nostra casa de plats, platines i micròfons, l'afeció es torna professió. Aquest és el possible canvi. Els col·laboradors han estat arraconats al cap de setmana —que són aquests els qui porten l'esperit de poble— i es preveu un espai musical més llarg que el d'ara de cares a l'estiu; sucumbeixen els febles. No hi ha mètode d'atxecar la institució si no és amb «pistrincs» i una forta dedicació, que són l'ànima de la competència. Amb la ràdio-fórmula s'ha esbrinat que és un bon procediment per al fit: simple i efectiva (tal com gairebé ho fan les anteriors emissores esmentades). Ara bé, la virtut guixolenc radica en la seva prudència publicitària, fet que no respecto ni la palamosina ni la de Platja d'Aro.

Però deixem-nos d'elogis i plantejem-nos seriosament les següents qüestions: quan es transmet principalment la cultura ganxona en els 97 punt 5, la seva activitat i pròpia realització així com la seva opinió? Quin és el tipus d'audiència més aferrada a R.S.F. i què prefereix escoltar? Fins a quin punt música és cultura? Quin és el camí que s'ha d'escollir, el de la qualitat o el de la modestia, la F.M. Express o R.S.F. programació tradicional variada?

La resposta l'ha de donar l'audiència més aferrada a Ràdio Sant Feliu, que és aquesta qui ens dona el suport més ferm.

L'ambició crida per un costat però Cataluna interposa el deure ètic i moral a aquest organisme que ha de tenir una important funció pública, deixant a part la música/informació general/publicitat.

*CATALLUNA, suggerència d'una programació amb més servei local cultural
27-5-87*

DISCS

- DISQUES

- RECORD

- PLATTEN

LLIBRES DE MÚSICA
PARTITURES
CÓMICS

El Negre

COMPACT
disc

Rutlla, 33 - SANT FELIU DE GUIXOLS